

УСПЕНИЕ НА ПРЕСВЕТА БОГОР - ГОЛЕМА БОГОРОДИЦА

Смртта на Пресвета Богородица, крајот на Нејзиниот земски живот, се нарекува Успение - збор во кој се соединуваат сонот, мирот, радоста, успивањето, спокојот и почивката. Со Успението на Пресвета Богородица почнува големиот Богородичен ден, како ден на радосното преселување на небото и средбата на Божјата Мајка со Нејзиниот Син и Божјиот свет, во целата негова благодет и неизмерна убавина. И еве, "смртта престанува да биде смрт... таа не е пораз, туку победа". Смртта поминала во бесмртно Успение, во вечен живот. Таа не е разделување, туку соединување на земското со небесното. Поради тоа, на овој славен ден Светата Црква пее: "На Твоето бесмртно Успение се собравме ние". Всушност, ние тогаш ја прославуваме смртта на Божјата Мајка како раѓање, "влегување во вистинската сфера на постоењето, наречено вечен и нераспадлив живот". Затоа, преку тропарот на празникот ѝ пееме: "Богородице, и во раѓањето си го зачувала девството, а по своето успение не си го оставила светот, туку си се преселила во живот, Мајко на Животот, и со твоите молитви ги избавуваш од смртта нашите души".

28.8.) во 15 часот, попладнето ќе биде упокоена. Тој ѝ донел една рајска гранка од палмово дрво, која светела со светлина од небесната благодет и која ќе се носи пред одарот на Божјата Мајка, како знак на тоа дека ја победила смртта и над неа немаат власт ниту телесната, ниту душевната смрт. И рекол дека ќе премине во бесмртен живот за вечно да живее со Бесмртниот Цар на славата: "Синот твој и Бог наш... чека со архангелите и ангелите, со херувимите и со серафимите, и со сите небесни духови и душите на праведниците, да Те прими Тебе, Својата Мајка, во небесното царство, за Ти да би живеела и царувала со Него во бесконечните векови".

Богородица почнала да се подготвува за своето заминување. За тоа таа веднаш го известила Св. Јован Богослов, а веста дошла до апостолите и до голем број христијани од Ерусалим и од околината. Необична сила ги донела единаесетте апостоли при Неа. Пред нив ја искажала претсмртната порака (која всушност е извршена), Нејзиното тело да биде погребано во Ерусалим, во Гетсиманската градина, таму каде што била гробницата на Нејзините родители, Св. праведни Јоаким и Ана и стариот праведен Јосиф.

Се приближил најавениот ден за Упокоение на Богоро-

МАЈКАТА НА Ж ЖИВЕАЛИШТЕТО

УСПЕНИЕ НА БОГОРОДИЦА

"Dojdi Bliska moja, dojdi Gulabice moja, dojdi najskapocen moj Biser, i vlez i vo `iveali {teto na ve-niot `ivot".

дица. Три часот попладне. Таа лежела на одарот и одеднаш куќата се осветлила со необична светлина од Божјата

слава. Божјата Мајка Го видела Синот како ѝ се приближува.

Кажи ни Божја Мајко, Мај-

На

Маслиновата

Гора, на

местото каде

што се Вознел Христос,

Божјата мајка плачејќи

се молела Бог да ја земе

од овој свет. Тогаш ѝ се

јавил Архангел Гаврил и

ја известил дека по три

дена (на 15.8./28.8.) во

15 часот, попладнето ќе

биде упокоена.

Таа, како и Христос,

доживеала телесна

смрт, но на третиот ден

по погребувањето била

воскресната од Синот и

Својот Бог, и со телото

земена на небото. Се

преселила на небото и

телесно и душевно.

Пишува:

аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

На Маслиновата Гора, на местото каде што се Вознел Христос, плачејќи Божјата мајка се молела Бог да ја земе од овој свет. Тогаш ѝ се јавил Архангел Гаврил и ја известил дека по три дена (на 15.8./

ко Исусова, Која Му даде живот на нашиот Спасител и Господ, прозбори со Твоето срце, кажи му на светот, што почувствува Твојата душа, кога по еднаесет години разделба, Го виде жив саканиот Твој Син, Твојот Син Единец? Колку се израдува Твојот Свет Дух во Бога? Загледувајќи го приближувањето на Синот, Божјата Мајка радосно воскликнала: "Мојата душа го велича Господа, и мојот дух се зарадува во Бога, Спасителот мој..." Таа се подигнала од одарот, како да оди во пресрет на Својот Син и Му се поклонила на Својот Бог. А Тој, приближувајќи се и со неизмерна синовска љубов, гледајќи на Неа, рекол: "Дојди Блиска моја, дојди Гулабице моја, дојди најскапоцен мој Бисер, и влезе во живеалиштето на вечниот живот".

ГРОБОТ НА БОГОРОДИЦА ВО ЦРКВАТА "УСПЕНИЕ" ВО ЕРУСАЛИМ

вите псалми. Се слушало ангелското пеене низ воздухот, над одарот и над учесниците во поворката. Но, наеднаш

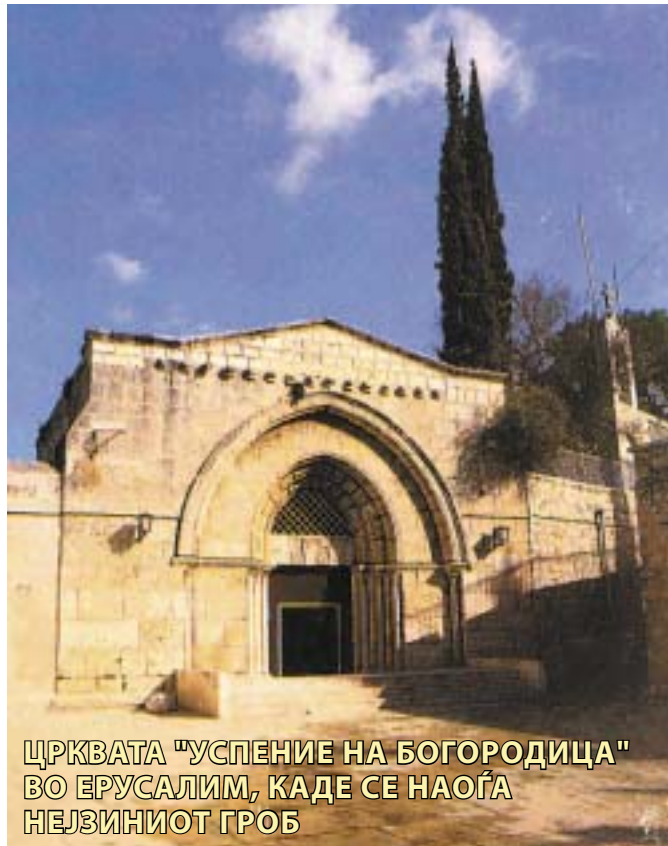
поворката била вознемирена. Еврејските пакосни прво-свештеници и книжници, од завист заради големата чест

"Bogorodice, i vo rajaweto si go za-uvala devstvoto, a po svoeto uspenie ne si go ostavi la svetot, tuku si se preseli la vo `ivot, Majko na @ivotot, i so tvoite molitvi gi izbavuva{ od smrtta na{ ite du{i}."

ИВОТОТ ВЛЕГУВА ВО НА ВЕЧНИОТ ЖИВОТ

Богородица Му се поклонила и Му рекла да го прими Нејзиниот дух и да ја заштити од власта на темнината. Нејзината света уста изговорила: "Готово е срцето мое, Боже, готово е срцето мое. Нека ми биде по зборовите твои". Таа повторно легнала на одарот, мирно ја предала Својата света душа во рацете на Бога, без да почувствува болка, како да заспала. Од нејзиното тело се чувствувал чудесно пријатен мирис, а нејзиното лице светело како сонце. Во книгата за Нејзиното чесно упокојување се вели: "Бројот на годините, кои непорочната Мајка Божја ги поживеа на земјата се точно педесет и девет".

Почнал највеличественитот, најсвечениот погреб во светот, во поворка со безброј христијани. Апостолите го носеле на рамења одарот на Пресвета Богородица. Напред одел Св. Јован Богослов, кој ја носел светлата рајска гранка. По нив оделе мноштво верници. Ги пееле Давидо-

ЦРКВАТА "УСПЕНИЕ НА БОГОРОДИЦА" ВО ЕРУСАЛИМ, КАДЕ СЕ НАОЃА НЕЈЗИНИОТ ГРОБ

кон Неа, испратиле војници да ја спречат поворката и наредиле "телото на Марија да го изгорат", а апостолите да ги претепаат. Но, злобните гонители Бог ги поразил со слепило, а на еврејскиот свештеник Антониј, кој се обидел да го сврти сандакот, невидлив ангел му ги отсекол рацете. Апостолите ја погребале Богородица. Тие го отвориле гробот за да ѝ се поклони Св. Апостол Тома, (кој пристигнал третиот ден), но "ја најдоа само плаштеницата, а телото не беше во гробот". Не случајно Апостол Тома задоцнил на погребот, туку по Божја промисла, за на светот да му се открие една нова, вистинска и преславна тајна за Божјата Мајка. Таа, како и Христос, доживеала телесна смрт, но на третиот ден по погребувањето била воскресната од Синот и од Својот Бог, и со телото земена на небото. Се преселила на небото и телесно и душевно. Се вознела на небото како и Нејзиниот Син. Тогаш апостолите повторно влегле во гробот и ја зеле оставената плаштеница, за зацврстување на верата на луѓето, за утеха на сите луѓе во светот и за вистинско сведоштво дека Богородица станала од гробот. Набрзо, Таа им се јавила на апостолите жива и опкружена со ангели. Светела со неискажлива слава, и им рекла: "Радувајте се, зашто сум со вас во сите денови".

Во Гетсиманската градина, точно на местото каде што се наоѓа гробот на Божјата Мајка, е подигната црквата "Успение на Пресвета Богородица". И во нашата татковина, како и во цел свет, се подигнати манастири и цркви посветени на Пресвета Богородица, а во нив се насликани и фрески на Успение на Пресвета Богородица. Целта е постигната. Ние Македонците, иако разделени и во разни краишта на светот, заедно го славиме овој голем Богородичен празник. Со тоа на нашиот човек, иако надвор од својата сакана татковина Македонија, му се овозможува да се чувствува национално и црковно слободен.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд